EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.6.2020
COM(2020) 254 final

2020/0121 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření dohody, kterou se mění prozatímní dohoda o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé s ohledem na přistoupení Nezávislého státu Samoa a na budoucí přistoupení dalších tichomořských ostrovních států

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Odůvodnění a cíle návrhu

Připojený návrh rozhodnutí Rady představuje právní nástroj pro uzavření dohody, kterou se mění prozatímní dohoda o partnerství mezi Evropskou unií na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé podle čl. 218 odst. 6 SFEU.

Dne 12. června 2002 zmocnila Rada Komisi, aby zahájila jednání o uzavření dohod o hospodářském partnerství (EPA) se zeměmi AKT.

Dne 30. července 2009 Unie podepsala prozatímní dohodu o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé (dále jen „dohoda“), jež stanoví rámec pro dohodu o hospodářském partnerství[1]. Cílem dohody je:

a) umožnit tichomořským státům těžit z lepšího přístupu na trh nabízeného Evropskou unií;

b) podporovat udržitelný rozvoj a postupnou integraci tichomořských států do světového hospodářství;

c) vytvořit oblast volného obchodu mezi stranami na základě společného zájmu prostřednictvím postupné liberalizace obchodu způsobem, jenž je v souladu s použitelnými pravidly WTO a zásadou asymetrie, s přihlédnutím ke specifickým potřebám a omezením kapacity tichomořských států, pokud jde o úroveň a načasování závazků;

d) stanovit vhodná pravidla pro řešení sporů a

e) zavést příslušná institucionální ujednání.

Papua-Nová Guinea provádí dohodu prozatímně od 20. prosince 2009 a Fidžijská republika ji provádí prozatímně od 28. července 2014.

Článek 80 dohody stanoví, že k dohodě mohou přistoupit další tichomořské ostrovy na základě předložení nabídky přístupu na trh v souladu s článkem XXIV GATT 1994. V souladu s tím Nezávislý stát Samoa dne 21. prosince 2018 přistoupil k dohodě[2] a od 31. prosince 2018 ji provádí prozatímně. Ohledně přistoupení Šalamounových ostrovů a Království Tonga, které vyjádřily zájem k dohodě přistoupit, nyní probíhají postupy smluvních stran.

Po přistoupení Nezávislého státu Samoa je nezbytné dohodu změnit, aby byla tato země zařazena mezi smluvní strany dohody. Podobné technické změny bude třeba provést pokaždé, když k dohodě přistoupí další tichomořský ostrovní stát.

1.2 Výbor pro obchod dohody EPA

Článkem 68 dohody se zřizuje Výbor pro obchod, který se skládá ze zástupců smluvních stran (EU a tichomořských států).

Výbor pro obchod se zabývá veškerými záležitostmi, jež jsou nezbytné pro provádění dohody. Výbor pro obchod při výkonu svých funkcí může:

---

[1] Rozhodnutí Rady ze dne 13. července 2009 o podpisu a prozatímním provádění prozatímní dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé (Úř. věst. L 272, 16.10.2009, s. 1).

[2] Úř. věst. L 333, 28.12.2018, s. 1.

a) zřizovat zvláštní výbory nebo orgány nezbytné pro provádění dohody a dohlížet na ně;

b) scházet se v jakémkoli termínu, na němž se smluvní strany dohodnou;

c) posuzovat jakékoli otázky, které spadají do působnosti této dohody, a podnikat odpovídající kroky při výkonu svých funkcí a

d) přijímat rozhodnutí nebo vydávat doporučení v případech stanovených dohodou.

Článek 78 (doložka o přezkumu) stanoví, že Výbor pro obchod může dohodu, její provádění, fungování a uplatňování, je-li to nezbytné, přezkoumat a učinit smluvním stranám odpovídající návrhy na její změnu.

Výsledky šestého a sedmého zasedání Výboru pro obchod

Dne 24. října 2018 si smluvní strany dohody (EU, Papua-Nová Guinea, Fidži) a Nezávislý stát Samoa, Šalamounovy ostrovy a Tonga jako pozorovatelé vyměnily názory na **rozsah** technických změn dohody, které jsou po přistoupení nezbytné, a na **postup** pro jejich zavedení.

Smluvní strany rozvrhly **rozsah** změn tak, že se omezí na zařazení přistupujícího tichomořského státu mezi smluvní strany dohody a doplnění jeho nabídky přístupu na trh do přílohy II (Cla vztahující se na produkty pocházející ze smluvní strany EU) dohody. Pokud jde o **postup**, smluvní strany uvedly, že Výbor pro obchod nemá v současné době pravomoc takové změny zavést (právní základ stanovený dohodou není dostatečný). Strany si vyměnily názory na následující tři procedurální možnosti.

Možnost č. 1 – Zastávat názor, že dotčené změny jsou do dohody implicitně zavedeny na základě přistoupení (článek 80); proto není třeba je výslovně zavádět zvláštním postupem.

Možnost č. 2 – Výbor pro obchod by mohl učinit prohlášení o tom, jak vykládat dohodu po přistoupení, pokud jde o potřebné technické změny. Právním základem pro takové prohlášení je čl. 68 odst. 4 písm. c).

Možnost č. 3 – Smluvní strany by mohly změnit článek 80 dohody s cílem svěřit Výboru pro obchod pravomoc přijímat nezbytná rozhodnutí s ohledem na nové přistoupení.

Výbor pro obchod souhlasil s tím, že možnost č. 3 by poskytla právní jistotu, a zavázal se, že smluvním stranám doporučí, aby článek 80 odpovídajícím způsobem změnily. V návaznosti na své sedmé zasedání ve dnech 3. a 4. října 2019 přijal Výbor pro obchod za tímto účelem doporučení, přičemž se řídil postojem, který má být zaujat jménem Unie (rozhodnutí Rady (EU) 2019/1707 ze dne 17. června 2019, Úř. věst. L 260, 11.10.2019, s. 45).

1.3 Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Tímto návrhem se provádí Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (dále jen „dohoda o partnerství AKT-EU“ nebo „dohoda z Cotonou“)[3], která je právním základem prozatímní dohody o partnerství.

Přistoupení dalších tichomořských států k dohodě posiluje právní rámec obchodních vztahů EU s partnerskými zeměmi, usnadňuje vzájemný obchod a zapojení do globálního hospodářství. Rovněž začleňuje tyto státy do režimu společných pravidel a institucí ustavených dohodou.

[3] Úř. věst. L 287, 4.11.2010, s. 3. Dohoda ve znění dohody podepsané v Lucemburku dne 25. června 2005 (Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27) a dohody podepsané v Ouagadougou dne 22. června 2010 (Úř. věst. L 287, 4.11.2010, s. 3).

1.4 Soulad s ostatními politikami Unie

Dohoda je obchodní dohodou zaměřenou na rozvoj, jež nově přistupujícím státům poskytuje asymetrický přístup na trh, umožňuje jim chránit citlivá odvětví před liberalizací a současně poskytuje řadu záruk a ustanovení, pokud jde o ochranu rozvíjejících se průmyslových odvětví. Dohoda obsahuje ustanovení o pravidlech původu, která usnadňují jejich vývoz do EU. Dále obsahuje ustanovení o udržitelném rozvoji (článek 3), jímž strany znovu potvrzují, že cíl udržitelného rozvoje je nedílnou součástí ustanovení uvedené dohody v souladu se zastřešujícími cíli a zásadami stanovenými v dohodě z Cotonou, a zejména s obecným závazkem omezit a nakonec vymýtit chudobu způsobem, jenž bude odpovídat cílům udržitelného rozvoje. Tato ustanovení přispívají k plnění cíle soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a jsou v souladu s čl. 208 odst. 2 SFEU.

2. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

2.1 Právní základ

Právním základem pro toto rozhodnutí Rady je Smlouva o fungování Evropské unie, a zejména čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v) této smlouvy.

2.2 Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Společná obchodní politika je podle článku 3 SFEU definována jako výlučná pravomoc Unie.

2.3 Proporcionalita

Tento návrh je nezbytný k provádění mezinárodních závazků Unie, jak je stanoveno v dohodě o partnerství AKT-EU, zejména s cílem uzavřít nové obchodní dohody slučitelné s pravidly Světové obchodní organizace (WTO), odstraňující postupně překážky obchodu mezi stranami a zlepšující spolupráci ve všech oblastech souvisejících s obchodem s tichomořskými státy.

2.4 Volba nástroje

Neexistuje žádný jiný právní nástroj, který by mohl být použit za účelem dosažení cíle vyjádřeného v tomto návrhu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

3.1 Posouzení dopadů

Posouzení dopadů dohod o hospodářském partnerství zemí EU a AKT na udržitelnost bylo provedeno mezi roky 2003 a 2007. Mandát pro tento projekt zveřejnila Evropská komise v roce 2002 v rámci soutěžní výzvy k podávání nabídek. Na základě této výzvy k podávání nabídek byla v srpnu 2002 přidělena pětiletá rámcová zakázka společnosti PwC France. Návrh závěrečné zprávy posouzení dopadů na udržitelnost byl zainteresovaným stranám v Evropě představen během jednání dialogu EU s občanskou společností, který uspořádala Evropská komise dne 23. března 2007 v Bruselu v Belgii.

3.2 Účelnost právních předpisů a zjednodušení

Schválení změny dohody nepodléhá postupům REFIT, nevyplývají z něj žádné náklady pro malé a střední podniky Unie ani nepředstavuje žádný problém z hlediska digitálního prostředí.

3.3 Základní práva

Návrh nemá žádné dopady na ochranu základních práv v Unii.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhované rozhodnutí nemá žádné rozpočtové důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

5.1 Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Články 1 a 2 návrhu zmocňují k uzavření a oznamování změn dohody uvedených v příloze rozhodnutí jménem Unie.

Článek 3 upřesňuje, že uzavření změn dohody nesmí být vykládáno tak, že uděluje práva nebo ukládá povinnosti, které je možné přímo uplatňovat u soudů Unie nebo členských států.

Článek 4 stanoví den vstupu rozhodnutí v platnost.

2020/0121 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření dohody, kterou se mění prozatímní dohoda o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé s ohledem na přistoupení Nezávislého státu Samoa a na budoucí přistoupení dalších tichomořských ostrovních států

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 12. června 2002 zmocnila Rada Komisi, aby zahájila jednání o dohodách o hospodářském partnerství s africkými, karibskými a tichomořskými státy[1].

(2) Prozatímní dohodu o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé[2] (dále jen „dohoda“), kterou se stanoví rámec pro dohodu o hospodářském partnerství, podepsanou v Londýně dne 30. července 2009, prozatímně provádí Papua-Nová Guinea od 20. prosince 2009 a Fidžijská republika od 28. července 2014.

(3) Článek 80 dohody obsahuje ustanovení ohledně přistoupení ostatních tichomořských ostrovních států. Rozhodnutím (EU) 2018/1908 ze dne 6. prosince 2018[3] schválila Rada přistoupení Nezávislého státu Samoa k dohodě. Nezávislý stát Samoa dne 21. prosince 2018 k dohodě přistoupil a od 31. prosince 2018 ji prozatímně provádí.

(4) Po přistoupení Nezávislého státu Samoa je v zájmu právní jistoty nezbytné dohodu změnit, aby byla tato země zařazena mezi smluvní strany dohody. Podobné technické změny bude třeba provést pokaždé, když k dohodě přistoupí další tichomořský ostrovní stát.

(5) Článek 68 dohody zřizuje Výbor pro obchod, který se zabývá veškerými záležitostmi, jež jsou nezbytné pro provádění dohody. Je nezbytné zmocnit Výbor pro obchod, aby rozhodl o případných technických změnách dohody, které mohou být nezbytné po přistoupení dalšího tichomořského ostrovního státu.

(6) Dohoda by měla být odpovídajícím způsobem změněna,

---

[1] Směrnice Rady pro vyjednávání dohod o hospodářském partnerství se zeměmi a regiony AKT (9930/02 (DG E II) HH/sg).

[2] Úř. věst. L 272, 16.10.2009, s. 2.

[3] Úř. věst. L 333, 28.12.2018, s. 1.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Uzavírá se dohoda, kterou se mění prozatímní dohoda o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé s ohledem na přistoupení Nezávislého státu Samoa a na budoucí přistoupení dalších tichomořských ostrovních států.

2. Znění pozměňující dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí jako příloha I.

Článek 2

Předseda Rady jménem Unie oznámí smluvním stranám dohody uzavření dohody, kterou se mění dohoda, Unií.

Článek 3

Změny dohody nesmí být vykládány tak, že udělují práva nebo ukládají povinnosti, které je možné přímo uplatňovat u soudů Unie nebo členských států.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně